

*Д. І. Суховий,
аспірант кафедри фінансів та кредиту економічного факультету,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка*

МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ ЯК ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ (НА ПРИКЛАДІ М. КИЄВА)

У статті досліджено місцеві бюджети як джерело фінансування державних соціальних гарантій в Україні. Розглянуто та проаналізовано видатки бюджету м. Києва на соціальний захист та соціальне забезпечення.

In the article local budgets are investigated as a source of financing of the state social guarantees in Ukraine. Expenses of the budget of Kiev for social protection and social support are considered and analysed.

Ключові слова: фінансування, місцеві бюджети, державні соціальні гарантій, соціальне забезпечення.

ВСТУП

Місцеві бюджети як ланка бюджетної системи відіграють важливу роль у фінансуванні державних соціальних гарантій в Україні. Це зумовлює потребу у дослідженні процесів формування та використання місцевих бюджетів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Дослідження місцевих бюджетів як джерела фінансування соціальних гарантій в Україні тісно пов'язане з науковими надбаннями таких відомих вітчизняних вчених, як О. Василик, В. Геєць, О. Кириленко, Е. Лібанова, В. Кравченко, С. Слухай, В. Тропіна, І. Сало, І. Д'яконова, М. Деркач, Я. Городєєва та ін. Вони зробили значний науковий внесок у дослідження джерел фінансування соціальних гарантій, зокрема бюджети органів місцевого самоврядування.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою статті є дослідження місцевих бюджетів як джерела фінансування державних соціальних гарантій (на прикладі м. Києва), зокрема через вивчення процесу формування та використання місцевих бюджетів, а також їхньої ролі у соціальному забезпеченні населення.

Відповідно до мети, у науковій публікації поставлені завдання дослідити економічний зміст місцевих бюджетів та їх ролі у соціально-економічних процесах та дослідити місцеві бюджети як джерела фінансування соціальних гарантій.

РЕЗУЛЬТАТИ

Основною складовою державних фінансів України є бюджетна система, через яку відбувається перерозподіл валового внутрішнього продукту між галузями економі-

ки, територіями та різними верствами населення. Зазначений перерозподіл дає можливість функціонувати державі як цілісній економічній системі. Незважаючи на наявність відмінностей у ролі бюджету в різних економічних системах, спільним є те, що він завжди виступає інструментом регулювання соціальних та економічних явищ в країні.

Багатогранна категорія "місцеві бюджети" не знайшла однозначного визначення в економічній літературі.

У перші роки організації бюджетної системи місцеві бюджети розглядалися як сукупність завдань, доручених місцевим органам, і сукупність коштів, котрими вони володіють для їх задоволення. В Положенні про фінанси 1926 р. дається таке трактування: "Місцеві фінанси складають частину єдиної системи фінансів СРСР і знаходяться в безпосередньому віданні місцевих Рад та їх виконавчих комітетів". Аналогічне визначення категорії "місцеві фінанси" дає професор В.Н. Твердохлібов [4]. Таке широке тлумачення даної категорії є актуальним і сьогодні, але, на нашу думку, потребує уточнення.

За радянських часів науковці визначали "місцеві фінанси" зі специфічності функціонування командно-адміністративної економіки. Так, наприклад, І.Н. Ходорович характеризує місцеві бюджети як "сукупність економічних відносин, що забезпечують фінансову базу місцевих Рад щодо розвитку і утримання, головним чином, галузей господарства, які безпосередньо спеціалізуються на підвищенні доброту населення". А Ширкевич Н.А. визначає сутність місцевих бюджетів як "частину основного річного фінансового плану країни — Державного бюджету, крім того, місцеві бюджети утворюють централізований фонд грошових коштів місцевих Рад, котрим вони розпоряджаються з

Таблиця 1. Видатки місцевих бюджетів України на соціальний захист та соціальне забезпечення

№	Місцеві бюджети	Видатки місцевого бюджету відповідного рівня на соціальний захист та соціальне забезпечення
1	Районні бюджети та бюджети міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення	а) державні програми соціального забезпечення: притулки для неповнолітніх (у разі, якщо не менше 70 відсотків кількості дітей, які перебувають в цих закладах, формується на території відповідного міста чи району), територіальні центри і відділення соціальної допомоги на дому; б) державні програми соціального захисту: пільги ветеранам війни і праці, допомога сім'ям з дітьми, додаткові виплати населенню на покриття витрат з оплати житлово-комунальних послуг, компенсаційні виплати за пільговий проїзд окремих категорій громадян; в) виплату державної соціальної допомоги на дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у дитячих будинках сімейного типу та прийомних сім'ях, грошового забезпечення батькам-вихователям і прийомним батькам за надання соціальних послуг у дитячих будинках сімейного типу та прийомних сім'ях за принципом "гроші ходять за дитиною"; г) державні програми підтримки будівництва (реконструкції) житла для окремих категорій громадян; г) районні та міські програми і заходи щодо реалізації державної політики стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї.
2	Бюджет Автономної Республіки Крим та обласні бюджети	1. Державні програми соціального захисту та соціального забезпечення: допомога по догляду за інвалідами I чи II групи внаслідок психічного розладу; адресна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям; виплати компенсації реабілітованим; дитячі будинки-інтернати; навчання та трудове влаштування інвалідів; будинки-інтернати для престарілих і інвалідів; будинки-інтернати для дітей-інвалідів; центри по нарахуванню пенсій; притулки для неповнолітніх (крім притулків, визначених у підпункті "а" пункту 4 статті 89 цього Кодексу); б) республіканські Автономної Республіки Крим і обласні програми і заходи з реалізації державної політики стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї; в) інші державні соціальні програм.

Джерело: Бюджетний кодекс України [Електроний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2542-14>.

Таблиця 2. Склад видатків бюджету м. Києва на виконання соціальної функції за 2006—2010 роки

Напрямок видатків, тис.грн.	За роками				
	2006	2007	2008	2009	2010
Освіта	404146,66	383939,33	391618,11	398275,62	434566,30
Охорона здоров'я	2107824,97	1939198,97	1784063,06	1641338,01	2291114,10
Соціальний захист	490439,10	1083883,60	1404655,20	934211,60	1314633,20
Інші видатки	7305,58	6721,14	6183,45	6331,85	7092,80
Культура і мистецтво	271562,84	312297,27	326975,24	376021,52	236141,60
Засоби масової інформації	33503,71	38529,27	35446,93	40763,97	31727,00
Фізична культура і спорт	55985,27	55033,52	50630,84	55795,18	55266,80
Всього	3370768,13	3819603,10	3999572,83	3452737,75	4370541,80

метою здійснення заходів, які щорічно передбачаються планом економічного і соціального розвитку" [7, с. 123]. Дане визначення потребує уточнення, оскільки місцеві бюджети у більшості країн відокремлені від державного бюджету країни та є самостійними фінансовими планами окремих адміністративно-територіальних одиниць країни. Як зазначає С. Слухай, "визначним здобутком пострадянського розвитку стало те, що субцентральні бюджети були виведені зі складу державного бюджету, тобто не консолідувалися у радянському смислі цього слова, хоч в деяких країнах вони були оголошені складовою державного бюджету (наприклад, Казахстан, Киргизька Республіка, Таджикистан, Узбекистан. Основними видами доходів субцентрального бюджетів стали закріплені та регулюючі доходи (податкові розщеплення)" [4, с. 74].

Крім того, не всі кошти місцевого бюджету розподіляється у відповідності до програми економічного та соціального розвитку територіальної одиниці.

Дослідження місцевих бюджетів з очки зору економічних відносин дає змогу розширити поняття, що надає йому більш ємного значення. Наприклад, Н.В. Васильєва визначає місцеві бюджети як "зумовлену адміністративно-територіальним поділом і бюджетним устроєм частину економічних відносин у суспільстві, пов'язаних з формуванням, розподілом і використанням фондів грошових коштів, призначених для задоволення суспільних потреб" [3].

Треба зауважити, що відповідно до Бюджетного кодексу України, бюджети місцевого самоврядування — це бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань [1]. Законотворець визначив бюджет місцевого самоврядування (місцевий бюджет) як план утворення і використання фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення функцій та повноважень місцевого самоврядування.

Місцеві бюджети є фінансовою базою органів місцевого самоврядування та вирішальним фактором регіонального розвитку. Наявність місцевих бюджетів закріплює економічну самостійність місцевих органів самоврядування, що передбачено Конституцією України та Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні", активізує господарську діяльність, дозволяє їм розвивати інфраструктуру на підвідомчій території, розширювати економічний потенціал регіону, виявляти і використовувати резерви фінансових ресурсів [2]. У кінцевому рахунку все це розширює можливості місцевих органів влади у більш повному забезпеченні державних соціальних гарантій.

Водночас місцеві бюджети слід розглядати як важливу фінансову категорію, основу якої становить система фінансових відносин, а саме: відносини між місцевими бюджетами і господарськими структурами, що функціонують на даній території; відносини між бюджетами і населенням даної території, що складаються при мобілізації й витраченні коштів місцевих бюджетів; відносини між місцевими бюджетами різних рівнів щодо перерозподілу фінансових ресурсів; відносини між місцевими бюджетами і державним бюджетом.

Як організаційна форма мобілізації доходів і здійснення витрат місцевими органами самоврядування місцеві бюджети — це балансові розрахунки, які відповідають вимогам складання балансів, тобто вони мають надходження та витрати, в їх основі покладено, зокрема, принцип збалансування. Тому можна стверджувати, що місцеві бюджети — це балансові розрахунки доходів і витрат, які мобілізуються й витрачаються на відповідній території.

Таблиця 3. Склад і структура планових видатків бюджету м. Києва на соціальний захист та соціальне забезпечення за 2006—2010 роки, тис. грн.

Найменування кодів функціональної класифікації	Роки				
	2006	2007	2008	2009	2010
Будинки-інтернати для літніх людей та інвалідів системи соціального захисту	30751,6	35831,9	49593,7	56395,7	70 969,00
Будинки-інтернати для малолітніх інвалідів	7669,1	8479,8	12258,8	13375,7	15 945,60
Територіальні центри і відділення соціальної допомоги на дому	868,5	1188,7	1744,8	1125,4	916,5
Центри нарахування та виплати пенсій, допомог	9674	13075,3	19422,1	20847,5	23 085,50
Інші установи та заклади	15918,3	9444,9	23076,9	23433,5	27 418,90
Навчання та трудове влаштування інвалідів	5	2	2	0	1
Служби технічного нагляду за будівництвом та капітальним ремонтом	16,8	25,9	34,4	38,4	42,3
Пільги ветеранам війни та праці	124629	227211	261212	68682,5	131 906,00
Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами незастрахованим особам	3383,7	4762,9	5436,1	6032,4	9 129,50
Допомога по догляду за дитиною незастрахованим особам	21736,6	114156	99056,7	107041	136 249,20
Одноразова допомога при народженні дитини незастрахованим особам	38057,7	213550	322835	448230	545 370,10
Допомога на дітей, які перебувають під опікою	3896,6	6059,5	7819,8	18623,5	41 197,30
Допомога на дітей одиницею матерям	17956,2	52037,8	59080,1	63458,3	89 353,70
Тимчасова державна допомога дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів або місцезнаходження не відоме	744,3	1814,4	1903,9	2611	4 280,90
Допомога при усиновленні дитини	-	-	-	766,3	1 676,50
Державна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям	8778,6	9260,6	4750,3	4145,6	5 803,80
Додаткові виплати населенню на покриття витрат на оплату житлово-комунальних послуг	1792,6	83348,3	14982,2	4769,8	9 977,00
Субсидії населенню для відшкодування витрат на придбання твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу	-	-	-	8,4	18,5
Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам	20586,1	43095	64440,5	80595,4	118 075,30
Заходи з реалізації регіональних програм відпочинку та оздоровлення	7065	7600	7700	3675,9	4 075,90
Компенсаційні виплати інвалідам на бензин, ремонт, техобслуговування автотранспорту та транспортне обслуговування	-	502,8	652,6	1149,1	350,5
Встановлення телефонів I та II груп	-	227	180	86,4	64,8
Інші видатки на соціальний захист населення	72134,1	65227,7	79172,4	48386,5	46 258,70
Інші видатки на соціальний захист ветеранів війни та праці	114350	378990	740000	722000	24 935,40
Допомога на догляд за інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу	430	148,1	96,7	106,8	69,7
Державна соціальна допомога дітям, позбавлених батьківського піклування	728,6	1402,2	2161,9	2911,3	3 043,80
Наукові програми	362	200	0	0	0
Компенсація особам, які згідно із ст. 43 Гірничого закону України мають право на безоплатне отримання вугілля на побутові потреби	-	-	-	0	452,9
Пільги на медичне обслуговування громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи	-	-	-	5832,2	3 964,90
Всього:	501534	1277641	1777612	1704328	1314633,2

Усе наведене вище свідчить про різні підходи до трактування категорії "місцеві бюджети", проаналізувавши які дійшли до думки про доцільність при визначенні даної категорії прийняти за основу територіальний принцип та забезпечення соціально-економічного розвитку окремої адміністративно-територіальної одиниці. Вважаємо, що місцеві бюджети — це сукупність економічних відносин з приводу створення, акумулювання, розподілу та використання фінансових ресурсів у межах окремої адміністративно-територіальної одиниці з метою забезпечення її соціально-економічного розвитку.

Для дослідження місцевих бюджетів як джерела фінансування державних соціальних гарантій розглянемо видаткову частину місцевих бюджетів на соціальний захист та соціальне забезпечення, яка відрізняється в залежності від рівня відповідного бюджету (табл. 1).

Кожний з видатків бюджету має як кількісну, так і якісну характеристику. Кількісне визначення пов'язане з величиною виділених бюджетних коштів. Якісна характеристика дає уявлення про економічну природу і суспільне призначення кожного виду бюджетних видатків. При дослідженні складу і структури видатків бюджету м. Києва на виконання соціальної функції у 2006—2010 роках виявлено, що найбільші витрати припадають на охорону здоров'я та соціальний захист населення. Крім того, найнижчий показник видатків на соціальний захист спостерігався у 2006 році (14,55%), найвищий — у 2008 році (35,12%).

Видатки бюджету на соціальний захист включають державні субсидії окремим громадянам та покриття різниці в цінах на соціально значущі товари і послуги.

Основний відсоток видатків припадає на "Пільги ветеранам війни та праці" та на "Інші видатки на соціальний захист ветеранів війни та праці", відповідно у 2006 році — 24,85% та 22,80%, у 2007 році — 17,78% та 29,66%; у 2008 році — 14,69% та 41,63% від загальної суми видатків (табл. 3). Найменша кількість видатків припадає на "Навчання та

трудова влаштування інвалідів" та на "Служби технічного нагляду за будівництвом та капітальним ремонтом" — однаково у 2006—2008 роках. У 2008 році значний відсоток видатків припав на "Одноразову допомогу при народженні дитини незастрахованим особам".

У 2009 році найбільший відсоток видатків припадає на "Інші видатки на соціальний захист ветеранів війни та праці" — 42,36%, на відміну від 2010 року — лише 1,90%. У 2010 році найбільший відсоток планових видатків припав на "Одноразову допомогу при народженні дитини незастрахова-

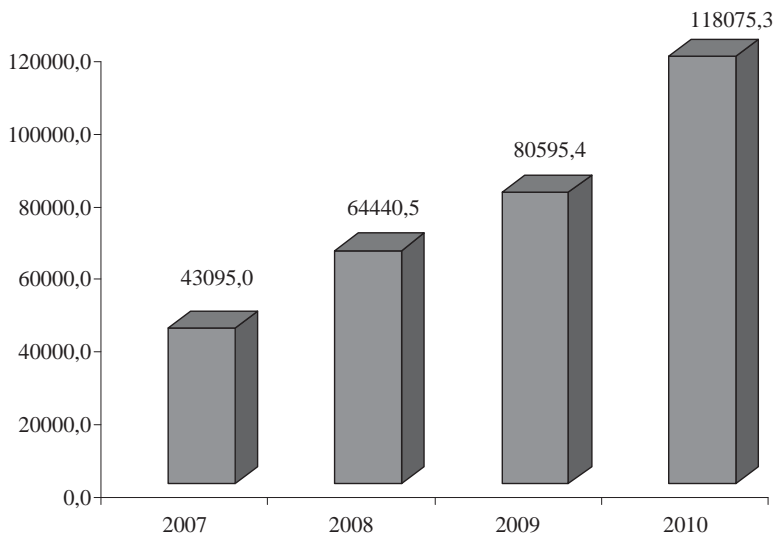

Рис. 1. Планові видатки на виплату коштів у вигляді допомоги сім'ям з дітьми, малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, тис. грн.

ним особам" — 41,48%, а у 2009 — 26,30%. Найменший відсоток припадає на "Навчання та трудове влаштування інвалідів" та на "Служби технічного нагляду за будівництвом та капітальним ремонтом" по 0,00%. Також незначний відсоток планових видатків припадає на "Встановлення телефонів I та II груп" відповідно 0,01% "Допомога на догляд за інвалідом I чи II групи внаслідок психічного розладу" та на "Компенсаційні виплати інвалідам на бензин, ремонт, техобслуговування автотранспорту та транспортне обслуговування" відповідно у 2009 році 0,01% та 0,07%, у 2010 — 0,01% та 0,03%.

Державна допомога малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам за останні 5 років підвищилась майже у 6 разів, та склала у 2010 році 118,075 млн грн. (рис. 1).

В умовах складного економічного стану країни вкрай актуальним залишається питання збереження соціальних гарантій населенню. У зв'язку з цим для вирішення найбільш пріоритетних питань, пов'язаних із соціальним захистом населення, в бюджеті м. Києва передбачено:

- виплату державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, сім'ям з дітьми, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам;
- пільги та субсидії населенню;
- утримання установ соціального захисту та соціального забезпечення;
- соціальні програми у галузі сім'ї, дітей, молоді та

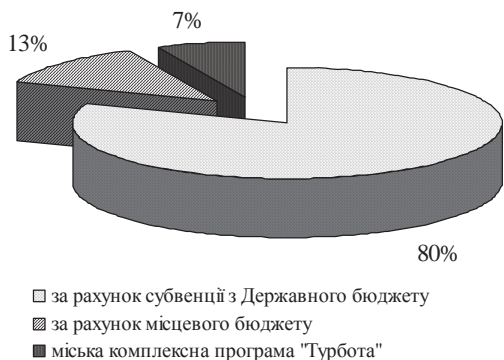

Рис. 2. Співвідношення видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення м. Києві у 2010 році, %

заходи з виконання державної політики щодо міжнародних відносин, міграції та забезпечення прав національних меншин;

— виконання інших делегованих повноважень;

— додаткові заходи соціального захисту окремих категорій киян, які реалізуються через міську комплексну програму "Турбота".

Для прикладу розглянемо діаграму співвідношення видатків на соціальний захист населення та соціальне забезпечення за 2010 рік (рис. 2), на якій бачимо, що найбільша частина видатків припадає на видатки для здійснення делегованих повноважень за рахунок субвенції з державного бюджету. Слід зазначити, що значна частина видатків припадає на міську комплексну програму "Турбота", яка є дуже важливою для мало захищених верств населення.

Результативність видатків на соціальне забезпечення можна оцінити за формулою: Обсяг видатків на соціальні заходи / Кількість населення або обсяг видатків на одну особу.

Умовою зростання ефективності витрат на соціальне забезпечення населення є перевищення розміру видатків на одну особу над зростанням кількості осіб, що потребують соціальної допомоги, а отже, зростання розміру видатків на одну особу.

Розрахуємо загальні темпи приросту показників ефективності та представимо його в табличній формі (табл. 4).

Можна зробити висновок, що ефективність видатків на соціальні заходи у 2007 році зменшилася на 9% за рахунок зменшення суми видатків на 8% та збільшення кількості осіб на 1,3%. У 2008 році також бачимо зменшення показника на 11% за рахунок зменшення суми видатків на 8% та збільшення чисельності осіб на 3,85%. У 2009 році ефективність дорівнювала 1 та не була змінена. У 2010 році бачимо збільшення ефективності видатків на 20% за рахунок збільшення видатків на 26,96% та збільшення кількості осіб всього на 5,71%.

Проведемо факторний аналіз динаміки видатків бюджету м. Києва на соціальний захист населення. Визначимо, як змінився обсяг видатків на соціальний захист населення за рахунок зміни ефективності величини кількості осіб, що отримують допомогу.

Розраховуємо розмір зміни обсягу видатків на соціальне забезпечення по м. Києву, зазначивши обсяги факторів, що вплинули на його зміну (табл. 5).

Розглянемо, як розраховувалася зміна показників на прикладі 2009 року.

Отже, зміна видатків за рахунок зміни кількості отримувачів допомоги становила: $\text{Зм.} = (1475670 - 1432000) * 0,63 = 27512,10$ осіб.

Зміна видатків за рахунок зміни ефективності видатків з бюджету була розрахована наступним чином:

$$\text{Зм.} = (0,63 - 0,98) * 1474670 = -516484,50$$

Отже, зміни видатків по року становила:

$$27512,10 + (-516484,50) = -488972,40 \text{ тис. грн.}$$

За результатами дослідження можна бачити, що у 2007 році видатки бюджету м. Києва на соціальне забезпечення збільшилися на 607786,90 тис. грн. за рахунок збільшення кількості осіб на 14859,90 осіб та за рахунок збільшення ефективності видатків на 592927,00. Разом з тим, у 2009 році зменшення величини видатків на 488972,40 тис. грн. відбулось за рахунок збільшення кількості осіб на 27512,10 та за рахунок зменшення ефективності на — 516484,50.

У 2010 році спостерігається тенденція до зростання видатків на 409369,68 тис. грн. за рахунок збільшення кількості осіб на 81769,68 та за рахунок збільшення ефективності на 327600,00.

Визначивши вплив на динаміку ефекту окремих екстенсивних та інтенсивних факторів, охарактеризуємо інтенсифікацію діяльності.

Проведемо аналіз коефіцієнта еластичності, який показує, на скільки відсотків змінюється результативна ознака при зміні фактора ознаки на 1%. Отже, він показує, на скільки відсотків змінюється обсяг видатків на соціальний захист при зміні кількості населення, що його потребує.

Розрахуємо коефіцієнт еластичності для обсягу видатків на соціальний захист за 2006—2010 роки.

К ел. у даному випадку розраховано як (для 2007 р.): $221,00 / 101,38 = 2,18$.

Отже, за результатами аналізу можна зробити висновок, що при збільшенні кількості осіб на 1,38% та збільшенні видатків на 121%, коефіцієнт еластичності збільшився на 118%. У 2008 році при збільшенні кількості осіб на 3,85% та збільшенні видатків на 29,59% коефіцієнт еластичності збільшився на 25%. У 2009 році при збільшенні кількості осіб на 3,05% та зменшенні видатків на 33% коефіцієнт еластичності зменшився на 35%. У 2010 році при збільшенні кількості осіб на 5,71% та збільшенні видатків на 40,72% коефіцієнт еластичності збільшився на 33%.

ВИСНОВКИ

Місцеві бюджети відіграють важливу роль у фінансуванні державних соціальних гарантій. Проаналізувавши видатки бюджету міста Києва, з'ясовано вади місцевого бюджету у фінансуванні державних соціальних гарантій, які притаманні місцевим бюджетам України загалом. Зокрема, важливим є врахування місцевої специфіки при розробці методології визначення нормативів соціальних видатків, а також встановлення гнучкої системи змін державних соціальних стандартів та гарантій відповідно до змін економічного становища. Також, на нашу думку, об'єднання всіх видів соціальної допомоги в єдину програму соціального захисту, що діятиме переважно на принципах адресності та з урахуванням доходів одержувачів допомоги, матиме позитивний ефект для забезпечення реалізації державних соціальних гарантій. У м. Києві це має реалізуватися через впровадження соціальної картки киянина.

Також важливими є розробка та запровадження системи економічно й соціально обґрунтованих нормативів споживання житлово-комунальних, транспортних та інших послуг з подальшим використанням їх при визначенні розмірів соціальної підтримки; планомірно привести регульовані тарифи для населення до економічно обґрунтованого рівня. Ці кроки нададуть можливість спрямувати вивільнені кошти

Таблиця 4. Індеси кількості осіб, видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення та суми видатку на одну особу за 2006—2010 роки

Рік	Темп зростання, %		Індекс величин		Індекс Е
	Кількість осіб	Видатки	Кількість осіб	Видатки	
2006	-	-	-	-	-
2007	101,38	92	1,0138	0,92	0,91
2008	103,85	92	1,0385	0,92	0,89
2009	103,05	103,4	1,0305	1,034	1,00
2010	105,71	126,96	1,0571	1,2696	1,20

Таблиця 5. Факторний аналіз зміни обсягів видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення з бюджету м. Києва за 2006—2010 роки

Показник	2006	2007	2008	2009	2010
Обсяг видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення по м. Києву	490439,1	1083883,6	1404655,2	934211,6	1314633,2
Кількість отримувачів допомоги	1360090,0	1378900,0	1432000,0	1475670,0	1560000,0
Ефективність надходження, Е	0,36	0,79	0,98	0,63	0,84
Зміни видатків, тис. грн. за рахунок:					
зміни К осіб	-	607786,9	324118,0	-488972,4	409369,68
зміни Еф	-	14859,9	52038,0	27512,1	81769,68
	-	592927,0	272080,0	-516484,5	327600,0

Таблиця 6. Коефіцієнт еластичності для обсягу видатків на соціальний захист по м. Києву за 2006—2010 роки

Роки	К осіб	Видатки, тис. грн.	Темп приросту, %		К ел.
			К осіб	Видатки	
2006	1360090	490439,10	-	-	-
2007	1378900	1083883,60	101,38	221,00	2,18
2008	1432000	1404655,20	103,85	129,59	1,25
2009	1475670	934211,60	103,05	66,51	0,65
2010	1560000	1314633,20	105,71	140,72	1,33

місцевого бюджету (за рахунок видатків на покриття тарифів енерго-, водо-, теплопостачання) на реалізацію соціальних програм адресної допомоги соціально вразливим верствам населення.

Література:

1. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). — 2001. — № 37—38. — С. 189.
 2. Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні" від 21.05.1997 № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). — 1997. — № 24. — С. 170.
 3. Васильєва М.В. Местные бюджеты в современных условиях / М.В. Васильєва. — М.: Финансы и статистика, 1987. — 268 с.
 4. Твердохлебов В.Н. Местные финансы / В.Н. Твердохлебов. — М.: Госфиниздат, 1928. — 130 с.
 5. Слухай С. Міжбюджетні трансферти у постсоціалістичних країнах: від теорії до реалії: монографія / Сергій Слухай. — К.: АртЕк, 2002. — 288 с.
 6. Ходорович И.М. Резерв управления доходной базы местных бюджетов: автореф. диссерт. — Ленинград: ЛФЭИ, 1977. — С. 84.
 7. Ширкевич Н.А. Местные бюджеты / Н.А. Ширкевич. — М.: Финансы и статистика, 1991. — С. 112.
- Стаття надійшла до редакції 25.08.2011 р.*